

paa altid at komme til Anvendelse, tror jeg er et Princip, som man med største Kraft maa forvare sig imod. Jeg skal aldrig kunne finde det rigtigt, hverken for mit Bedkommende eller paa Udvalgets Vegne, at udtale noget Sligt, og derfor kan jeg ikke lade det gaa hen uden Modsigelse, naar en saadan Udtalelse fremkommer fra et æret Medlem. De Love, som bestaa uden at være affastede, maa have fuldkommen Gyldighed, og det er ikke Noget, man kan bruge ligesom et Stjold til at væрге for sig med, naar man ikke har bedre Grunde at komme med. Saa omtalte den høitærede Justitsminister nærmest i Forbindelse hermed, at det kunde maasse være nødvendigt under visse Forhold, endogsaa naar vi fik denne Lov, at udstede provisoriske Love. Det er Noget, jeg skal lade staa hen; for mit Bedkommende sympatijserer jeg ikke med den Slags Udtalelser. Hvad der er nødvendigt, maa man naturligvis høre sig for, det gjælder kun om det rette Skjøn over, hvad der er nødvendigt. Man kommer saa ofte med den paatrængende Nødvendighed, hvor der efter Manges Mening aldeles ikke er nogen paatrængende Nødvendighed. Men lad os i alt Fald være enige om — det haaber jeg, det høie Thing vil give mig sin Tilslutning og Anerkjendelse til — at de bestaaende Love ere i Virkeligheden bestaaende; naar en Lovforskrift ikke er positivt affastet, er den bestaaende, og man skal rette sig efter den eller er i det Mindste forpligtet til at tage Hensyn til den.

Formanden (Høgsbro): Det er ikke heldigt, saaledes som den ærede Ordfører gjorde, her i Salen at fremdrage private Samtaler, som ere faldne mellem Medlemmer udenfor Salen, og der var saa meget mindre Grund til det i dette Tilfælde, som det ærede Medlem for Holbæk Amts Bde Valgtreds (Tauber) udtrykkelig havde sagt, hvad der var Grunden til, at han nu havde en anden Mening end den, han tidligere havde havt.

Berg: Hvis det nu er en autentisk Fortolkning fra det høitærede Flertals Side, angaaende Forslaget, som blev fremjat af den ærede Ordfører (Dam), og hvis det er en Fortolkning, som i paakommende Tilfælde vil blive anerkjendt af Domstolene,

vil jeg dog sige, at Cieren af den vedkommende Bygning kan ikke siges dermed at være betrygget eller dermed at kunne være sikker paa at kunne anvende denne Bestemmelse i dette Forslag til sin Betryggelse. Nu er jeg isørigt noget i Tvivl om, hvorvidt den ærede Ordfører har Ret i, at „den Bygning“ betyder: et Komplex af Bygninger, at „den Bygning, man tager i Brug“, er det Samme som det Komplex af Bygninger, af hvilke man tager en enkelt Del i Brug. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt denne Fortolkning er rigtig, men nu sætter jeg, at den er rigtig, og Bygningen ligger udenfor Kjøbstaden, som jo saa ofte er Tilfældet, frit, og det er jo netop det, vi skulle have, i et Komplex af Bygninger, og deromkring er en Vysthave. Nu haves der Brug for den rummelige Del af selve Billaen, den tages altsaa, og saa kan man her anvende denne Bestemmelse, at saa følge de øvrige omliggende Bygninger med. Men nu selve Vysthaven, som maasse netop er det Værdifuldeste af hele Eiendommen, hvor bliver den af? Skal den ligge i Luften? Eller naar Cieren beholder den? Og hvad skal der gøres, hvis han har en samlet Prioritetsgjæld paa Bygningen og Eiendommen? Jeg anser det ikke for muligt — og navnlig i de fleste Tilfælde, hvor det forekommer mig, at der kan være Tale om at anvende denne Bestemmelse — at denne Bestemmelse i Virkeligheden kan faae Anvendelse for den paagjældende Cier i et saadant Omfang og i en saadan Udstrækning, at han kan anse sig for betrygget derved. Men nu gaa vi fra Cieren, og man tænke sig, at ikke blot den Bygning, der bruges, med tilhørende Komplex af Bygninger, men ogsaa det Omliggende — jeg vil ikke tage de 100 Tdr. Land, der kunne tages til; han kan jo bygge paa et andet Sted, naar Prioritetsforholdene kunne ordnes — men Vysthaven og Parken og hvad det nu kan være — det kan jo dreie sig om uhyre Summer — tages med, og jeg vil sætte, at den vedkommende Cier selv finder Betryggelse derved, men hvorledes vil saa Statskassen og Kommunkassen have Betryggelse ved, at man giver en Sundhedskommission en saadan Myndighed, at den kan sige: Det er netop denne Eiendom, vi ville have, og til Cieren: Vær sag